

O, Carl Gustaf.

(E. Norlander.)

Vals.

Kär - lek, kär - lek, himmels-ka lä - ga, dig, jag, dig jag
äg - nar min sång. Du som, du som skän - ker mig plå - ga,
men som li - sar på sam - ma gång. O, Carl - Gus - taf lju - va Carl -
Gus - taf du som här kärlek mig lärt. O, Carl - Gus - taf,
lju - va Carl - Gus - taf, Gud vad ditt namn är mig kärt.

2. Tuvan ,tuvan tätt under linden
skönt, så skönt man vilar uppå,
men att, men att få luta kinden
mot sin vän är bättre ändå.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
kärlekens tuva du är.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
Jesses, så skönt det är där.

3. Blomman, blomman vaggas på stängeln,
doftar, doftar gör hon också,
likväl, likväl vännen, den ängeln,
doftar mer än blomman ändå.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
vällukter kring dig du strör.
O, Carl Gustaf, ljuva Carl Gustaf,
du är mitt hjärtas odör.

Ur Norlanders-revyn "I sjunde himlen".

Nils Axbergs Musikförlag, Stockholm.